

Proposal for the Reform of the Law on Obligations; Secs. 194 – 389

– Based on the Modernized German Law on Obligations (2001 ~) –

(Uncorrected Thai translation from the manuscripts in German)

Current Sections	Proposal
บรรพ ๒ หนี้ ลักษณะ ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไป: หมวด ๑ วัตถุแห่งหนี้	
มาตรา 194 ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้	มาตรา 194 [สิทธิและภาระผูกพันแห่งหนี้] (1) <Same as the current provision Sec. 194>
	(2) นอกจากนี้ ตามเนื้อหาของนิติสัมพันธ์แห่งหนี้ คู่กรณีทุกฝ่ายมีภาระผูกพันในการปกป้องรักษาสีทธิ ทรัพย์สินและประโยชน์ทางกฎหมายของฝ่ายอื่น [Option 01]
	มาตรา 194/1 [สิทธิเรียกการแก้ไขให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง] (1) เมื่อลูกหนี้ได้กระทำการชำระหนี้ แต่การนั้นไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ โดยเฉพาะในประเภท จำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่ได้ส่งมอบให้เจ้าหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้แก้ไขสิ่งนั้นให้เป็นสมบูรณ์ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในมาตรา 286/1 หรือ 326/1 ได้ แต่กลับ ไม่ให้เจ้าหนี้ใช้สิทธินั้นหากเขาก่อให้เกิดสถานการณ์นั้นขึ้นด้วยตัวเอง
	(2) ถ้าลูกหนี้ได้ปฏิบัติการแก้ไขให้เป็นสมบูรณ์เสร็จในเวลาอันควรแล้ว และเจ้าหนี้ได้ยอมรับการนั้นแล้ว การชำระหนี้นั้นให้ถือว่ามีผลเป็นสมบูรณ์ในเวลาเมื่อลูกหนี้ได้ปฏิบัติการชำระหนี้ในครั้งแรก
มาตรา 195 เมื่อทรัพย์ซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์นั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์ชนิดปานกลาง ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สิ่งนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์ที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์นั้นจึงเป็นวัตถุแห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป	<Same as the current provision Sec. 195>
มาตรา 196 ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้เป็นเงินไทยก็ได้ การเปลี่ยนเงินนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่	<Same as the current provision Sec. 196>

Current Sections	Proposal
ที่และในเวลาที่ใช้เงิน	
<p>มาตรา 197</p> <p>ถ้าหนี้เงินจะพึงส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะอันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้หนี้ นั้นไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้ระบุไว้ให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 197></p>
<p>มาตรา 198</p> <p>ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้ นั้นมีหลายอย่าง แต่จะต้องกระทำเพียงการใดการหนึ่งแต่อย่างเดียวไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่กับฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 198></p>
<p>มาตรา 199</p> <p>การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างใดแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียวเป็นการชำระหนี้อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา</p>	<p><Same as the current provision Sec. 199></p>
<p>มาตรา 200</p> <p>ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือก มิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่กับอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 200></p>
<p>มาตรา 201</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำด้วยแสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกตกไปอยู่กับฝ่ายลูกหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 201></p>
<p>มาตรา 202</p> <p>ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้ นั้นมีหลายอย่างและอย่างใดอย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัดหนี้ นั้นไว้เพียงการชำระหนี้ อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่ง การจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดมีขึ้น หากว่าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 202></p>
<p>หมวด ๒ ผลแห่งหนี้:</p> <p>ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้</p>	

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 203</p> <p>ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้มีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุমানจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน</p> <p>ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อนเวลานั้นหาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็ไ้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 203></p>
<p>มาตรา 219 [Moved-in & amended]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้</p>	<p>มาตรา 203/1 [การหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติตามหนี้]</p> <p>(1) ลูกหนี้อย่อมหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้หรือแก้ไขการนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง ในขอบเขตเท่าที่การนั้นกลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่ง ไม่ว่าจะพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นในเวลาเมื่อใดก่อนนี้แล้วหรือยัง</p>
<p>ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพ้นวิสัยฉะนั้น</p>	<p>(2) <Same as the current provision Sec. 219 (2)></p>
	<p>(3) ลูกหนี้ปฏิเสธการชำระหนี้หรือแก้ไขการนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ トラบเท่าที่จะต้องการใช้ความพยายามและค่าใช้จ่ายจำนวนมากเกินควรซึ่งไม่เป็นธรรมดาหลักสุจริต ในการพิจารณาประการนี้ ให้คิดเกี่ยวกับเรื่องว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในการเกิดพฤติการณ์นั้นหรือไม่ด้วย [Option 02]</p>
	<p>(4) นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้จะต้องชำระหนี้หรือแก้ไขการนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังด้วยตัวของตนเอง ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัตินั้นก็ไ้ หากมีพฤติการณ์พิเศษอันใดซึ่งทำให้การเรียกร้องเพื่อการปฏิบัตินั้นจะไม่เหมาะสม ตามที่เปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย [Option 03]</p>
	<p>(5) <u>เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 203/2 215 วรรค 1 217 และ 218</u></p> <p>(6) <u>ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาทุกฝ่ายมีสิทธิและภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 370 371 387 และ 389</u> [Option 04]</p>
<p>มาตรา 228 (1) [Moved in & amended]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพ้นวิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p>	<p>มาตรา 203/2 [สิทธิที่เรียกให้ส่งมอบของแทน]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 นั้น เป็นเหตุผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงมอบให้แก่เจ้าหนี้นั้นก็ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ดี เจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ได้</p>
<p>มาตรา 204 [Amended]</p>	<p>มาตรา 204 [ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด]</p>

Current Sections	Proposal
<p>ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ร ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว</p>	<p>(1) ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ร ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว อนึ่ง การฟ้องต่อศาลเรียกร้องให้ชำระหนี้ หรือการจัดส่งจดหมายแจ้งหนี้ในกระบวนการติดตามหนี้ ให้ถือว่าเป็นการเตือน</p>
<p>ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ร ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว</p>	<p>(2) ให้ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องให้คำเตือนเลย เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน แต่ลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดเวลา ในกรณีที่คู่กรณีต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น แต่ลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลา หรือ <u>ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขการนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังอย่างจริงจังและเด็ดขาด</u> <p style="text-align: right;">[Option 06]</p>
	<p>(3) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่ว่าบางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้จะเตือนแก่ลูกหนี้ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้ อย่างนี้หรือการแก้ไขการนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ เมื่อลูกหนี้มิได้ชำระหนี้เสร็จทันเวลาและในทั้งข้างให้เป็นสมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ ให้ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องให้คำเตือนเลย</p>
<p>มาตรา 205 ตราบใดการชำระหนี้ที่นั้นยังมิได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้ยังหาได้ชื่อว่าผิดนัดไม่</p>	<p>มาตรา 205 [การยกเว้นจากความผิดนัด] <Same as the current provision Sec. 205></p>
	<p>มาตรา 205/1 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้] [Supplementary adoption 01]</p> <p>(1) ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบต่อความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของตน เว้นแต่เขาต้องรับผิดชอบต่ออย่างเข้มงวดหรืออ่อนกว่านี้ตามที่กำหนดไว้หรือตามเนื้อหาอย่างอื่นในนิติสัมพันธ์แห่งหนี้ โดยเฉพาะการรับประกันหรือความเสี่ยงในการจัดซื้อ [Option 05] อนึ่ง ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 429 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
	<p>(2) ผู้ใดกระทำโดยประมาทเลินเล่อ คือกระทำโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามความคาดหวังโดยนัยแห่งนิติสัมพันธ์ตามปกติธรรมดา</p>
<p>มาตรา 373 [Moved in & amended]</p>	<p>(3) ให้ลูกหนี้หลุดพ้นก่อนล่วงหน้าจากความรับผิดชอบต่อกลฉ้อฉล</p>

Current Sections	Proposal
<p>ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อถ่วงดุล หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ได้</p>
	<p>มาตรา 205/2 [ความระมัดระวังในกิจการของตนเอง] [Supplementary adoption 02] บุคคลผู้ใดต้องใช้เพียงแต่ความระมัดระวังเช่นที่เขาเคยใช้ในกิจการของตนเท่านั้น ไม่อาจพ้นจากความรับผิดชอบต่อความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงได้</p>
<p>มาตรา 220 [Moved in] ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองขณะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ ทาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>มาตรา 205/3 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้ต่อบุคคลภายนอก] [Relocation 02] <Same as the current provision Sec. 220></p>
<p>มาตรา 217 [Moved in] ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลาที่กำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	<p>มาตรา 205/4 [ความรับผิดชอบในระหว่างเวลาที่ลูกหนี้ผิดนัด] [Relocation 01] <Same as the current provision Sec. 217></p>
<p>มาตรา 206 ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 206></p>
<p>มาตรา 207 ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 207></p>
<p>มาตรา 208 การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไรใด ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นอย่างนั้นโดยตรง แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่า ได้เตรียมการที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้วให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ นั้นเท่านี้ก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้นั้นก็เสมอกับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 ></p>
<p>มาตรา 209 ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าจะขอปฏิบัติการชำระหนี้ นั้นจะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 209></p>

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 210 ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ร แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัตินั้นแล้วก็ตาม หากไม่เสนอที่จะกระทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่เจ้าหนี้ต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นอันได้ชื่อว่าผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 210></p>
<p>มาตรา 211 ในเวลาทีลูกหนี้ขอปฏิบัติชำระหนี้ขึ้นนั้นก็ดี หรือในเวลาทีกำหนดไว้ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยกรณีทีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มีได้อยู่ในสถานะทีจะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ร ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 211></p>
<p>มาตรา 212 ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ทีเขาขอปฏิบัติแก่ตนได้นั้น หาทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร</p>	<p><Same as the current provision Sec. 212></p>
	<p>มาตรา 212/1 [ผลจากความผิดนัดของเจ้าหนี้] [Supplementary adoption 03] (1) ในระหว่างเวลาที่เจ้าหนี้ผิดนัด ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบต่อกลฉ้อฉลหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น</p>
	<p>(2) ในกรณีทีทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้นันได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท ความเสี่ยงในการสูญเสียวจะโอนไปยังเจ้าหนี้ เมื่อเขาตกเป็นผู้ผิดนัดเพราะเขาไม่ได้รับการชำระหนี้ทีลูกหนี้ขอปฏิบัติแล้ว</p>
<p>มาตรา 221 [Moved in] หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างทีเจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>มาตรา 212/2 [การงดเว้นคิดดอกเบี้ย] [Relocation 03] <Same as the current provision Sec. 221></p>
<p>มาตรา 213 ถ้าลูกหนี้ละเลยไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้ เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ร ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้ ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้งดเว้นการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้หรือถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสีย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 213></p>

Current Sections	Proposal
<p>ค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้ อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่</p>	
<p>มาตรา 214 เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 214></p>
<p>มาตรา 215 [Amended] เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได</p>	<p>มาตรา 215 [ความรับผิดชอบเพราะอุปสรรคในการชำระหนี้ – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป] (1) เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้เลยหรือได้ชำระหนี้แต่ไม่ทำตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได <u>วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีทีลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากนิติสัมพันธ์แห่งหนี้</u> [Option 07] อนึ่ง การใช้สิทธินั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ไม่ เว้นแต่ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติตามมาตรา 203/1</p>
	<p>(2) ภายใต้ง่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 216 217 218 หรือ 219 เจ้าหนี้จะงดเรียกร้องการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการนั้นก็ได</p>
	<p>(3) ยิ่งกว่านั้น เจ้าหนี้จะงดเรียกร้อค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ตามวรรค 2 และเรียกเอาค่าชดเชยเพื่อจำนวนเงินที่สูญเสียซึ่งตนได้ใช้จ่ายแล้วโดยเชื่อว่าลูกหนี้จะชำระหนี้แน่นอนก็ได้ หากการใช้จ่ายนั้นมีเหตุผลเพียงพอ เว้นแต่ <u>วัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายนั้นไม่อาจจะบรรลุได้ ไม่ว่าลูกหนี้จะปฏิบัติตามภาระผูกพันของตนอย่างซื่อสัตย์หรือไม่ก็ตาม</u> [Option 09]</p>
	<p>(4) เจ้าหนี้อย่อมตัดสิทธิในการเรียกร้องการชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ ในขอบเขตเท่าที่เขาเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการนั้นแล้วตามวรรค 2 หรือค่าชดเชยเพื่อจำนวนเงินที่สูญเสียตามวรรค 3 นอกจากนี้ ถ้าเจ้าหนี้เรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งช่วงของหนี้ ลูกหนี้อย่อมมีสิทธิจะได้รับคืนสิ่งที่ตนได้ส่งมอบให้แก่เจ้าหนี้แล้วในวิธีเดียวกับการเลิกสัญญาตามมาตรา 391 และ 392</p>
	<p>(5) ให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อความเสียหายตามมาตราหนี้ ในขอบเขตเท่าที่เขาไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติการณ์อันใดซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และได้ชำระว่างลูกหนี้ใน</p>

Current Sections	Proposal
	การชำระหนี้ของตน ไม่ว่าจะการไม่ชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใด
	(6) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใด เจ้าหนี้สามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาเพราะการไม่ชำระหนี้ตามมาตรา 387 ได้ ไม่ว่าลูกหนี้มีความรับผิดชอบในการไม่ชำระหนี้หรือไม่ก็ตาม
	<p>มาตรา 216 [คำสืงใหม่ทดแทนเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่สมบูรณ์]</p> <p>(1) เมื่อหนี้ค้างอยู่แล้ว ถ้าลูกหนี้ไม่ปฏิบัติชำระหนี้เลยก็ดี หรือถ้าได้ปฏิบัติแต่ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้น หรือในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้อาจจะกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่ง ที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ก็ได้ หลังจากระยะเวลา นั้นได้ สิ้นสุดไปแล้ว หากไม่ประสบผลสำเร็จ เจ้าหนี้จะระงับการ เรียกปฏิบัติการนั้นแล้ว และเรียกเอาคำสืงใหม่ทดแทนการ ชำระหนี้ในขอบเขตเท่าที่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เสร็จก็ได้</p>
	<p>(2) หลังจากระยะเวลา นั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว นอกจากนี้ เจ้าหนี้ จะระงับการเรียกชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่ง ที่ตนได้รับแล้วให้เป็น สมบูรณ์แล้ว และเรียกเอาคำสืงใหม่ทดแทนการชำระหนี้เสีย ในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้ด้วย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เลย 2. ลูกหนี้ได้ชำระหนี้เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระ หนี้แบบนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ หรือ 3. ลูกหนี้ไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่ง ที่ตนได้ส่งมอบแล้วใน สภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ เว้นแต่ความไม่ เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
	<p>(3) เจ้าหนี้สามารถใช้สิทธิที่เรียกเอาคำสืงใหม่ทดแทนการ ชำระหนี้ตามวรรค 1 หรือ 2 แทนที่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนด ระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่ง ที่ตนได้รับแล้วให้ เป็นสมบูรณ์ เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน แต่ลูกหนี้ ไม่ได้ชำระหนี้ตามกำหนดเวลา 2. ในกรณีที่คู่กรณีต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้า ก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจ คำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น แต่ ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลา หรือ 3. <u>ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขการนั้นให้ เป็นสมบูรณ์ภายหลังอย่างจริงจังและเด็ดขาด</u> <p style="text-align: right;">[Option 06]</p>
มาตรา 216	<p>[Amended]</p> <p>(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่</p>

Current Sections	Proposal
<p>ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้</p>	<p>เจ้าหนี้โดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้จะเตือนแก่ลูกหนี้ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้ อย่างไรก็ตามการแก้ไขสิ่งที่ลูกหนี้ได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ เมื่อลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เสร็จทันเวลาและในทั้งข้างให้เป็นสมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตที่ช่วงก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลา ถ้าเจ้าหนี้บอกปิดไม่รับเพียงแค่การแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพียงแต่การแก้ไขให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังเท่านั้น ในกรณีที่ลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ เจ้าหนี้อาจเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตที่ช่วงไม่ได้ หากความไม่สมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>มาตรา 217 [Moved out] ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดขึ้นแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็ยังคงต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	
<p>มาตรา 218 [Amended] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยจะทำได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไว้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใดๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้</p>	<p>มาตรา 217 [ค่าสินไหมทดแทนในกรณีลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันที่ชำระหนี้] (1) เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อนนี้ เจ้าหนี้อาจมีสิทธิที่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ในขอบเขตเท่าที่เขาเสียสิทธิที่เรียกร้องชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง</p>
<p>ในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะได้นั้นจะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะได้นั้น แล้วและเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดที่เดียวก็ได้</p>	<p>(2) นอกจากนี้ เจ้าหนี้อาจมีสิทธิที่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ในขอบเขตที่ช่วง เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ในขอบเขตที่ช่วงตามมาตรา 203/1 2. ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้ในส่วนที่เหลืออยู่เป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ หรือ 3. ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ตาม

Current Sections	Proposal
	<p>มาตรา 203/1 เว้นแต่ความไม่สมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>มาตรา 228 (2) [Moved in]</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นตั้งได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ร้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้นั้นย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>(3) ถ้าเจ้าหนี้ใช้สิทธิตามมาตรา 203/2 ที่เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ นั้น ย่อมลดจำนวนลงตามราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือตามจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>
<p>มาตรา 219 [Moved out]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ร้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้ นั้น</p> <p>ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ร้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพันธวิสัยละนั้น</p>	<p>มาตรา 218 [อุปสรรคในการชำระหนี้ที่มีมาแต่ต้น] [Option 10]</p> <p><u>เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งได้เกิดขึ้นอยู่แล้วในขณะที่ได้ก่อหนี้ เจ้าหนี้ก็มีสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ด้วย เว้นแต่ลูกหนี้ไม่ได้ทราบพฤติการณ์นั้นในขณะที่ได้ก่อหนี้ และไม่ต้องรับผิดชอบในความไม่รู้ของตนอนึ่ง ในกรณีสัญญาต่างตอบแทน เจ้าหนี้มีสิทธิที่เลิกสัญญาตามมาตรา 389 เสมอ ไม่ว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบหรือไม่ก็ตาม</u></p>
<p>มาตรา 220 [Moved out]</p> <p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้ นั้นโดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองละนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ ให้อำนาจบังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>มาตรา 219 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้ผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 (2)] [Option 08]</p> <p><u>ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 วรรค 2 เจ้าหนี้อาจมีสิทธิที่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้หากพฤติการณ์นั้นทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรักษาสัญญานั้นต่อไปไม่ได้แล้ว</u></p>
<p>มาตรา 221 [Moved out]</p> <p>หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>มาตรา 220 221 (ยกเลิก)</p>
<p>มาตรา 222</p> <p>การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้ นั้น</p> <p>เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว</p>	<p><Same as the current provision Sec. 222></p>
<p>มาตรา 223</p> <p>ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ร้ ท่านว่าหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่ออย่างหย่อนกว่ากันเพียงไร</p>	<p><Same as the current provision Sec. 223></p>

Current Sections	Proposal
<p>วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนี้ให้รู้สึกถึงอันตราย แห่งการเสียหายอันเป็นอย่างร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนี้ไม่รู้หรือไม่อาจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดป้องกัน หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา 224 หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ให้พิสูจน์ได้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224></p>
<p>มาตรา 224/1 ถ้าลูกหนี้มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด และลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ในงวดใด เจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี้ผิดนัดนั้น ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224/1></p>
<p>มาตรา 225 ถ้าลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิดนัดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้ เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิดนัดก็ดี ท่านเจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่เวลาอันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกระทำความผิดนั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุนั้นเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 225></p>
<p>ส่วนที่ ๒ รับช่วงสิทธิ</p>	
<p>มาตรา 226 บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลาย บรรดาที่เจ้าหนี้อยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้นั้นได้ในนามของตนเอง ช่วงทรัพย์ ได้แก่เอาทรัพย์สินอันหนึ่งเข้าแทนที่ทรัพย์สินอีกอันหนึ่งในฐานะดินนียอย่างเดียวกันกับทรัพย์สินอันก่อน</p>	<p><Same as the current provision Sec. 226></p>
<p>มาตรา 227 เมื่อเจ้าหนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเต็มราคาทรัพย์สินหรือสิทธิซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้แล้ว ท่านว่าลูกหนี้ย่อมเข้าสู่ฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ อันเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิอื่นๆ ด้วยอำนาจกฎหมาย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 227></p>

Current Sections	Proposal
<p>228 [Moved out]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นคงได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ร้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ นั้นย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>มาตรา 228 (ยกเลิก)</p>
<p>มาตรา 229 – 368</p>	<p><Same as the current provision Secs. 329 – 368></p>
<p>หมวด ๒ ผลแห่งสัญญา</p>	
<p>มาตรา 369</p> <p>ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 369></p>
<p>มาตรา 372 (1) [Moved in & Amended]</p> <p>นอกจากกรณีทีกล่าวไว้ในสองมาตราก่อน ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพั่ววิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ไม่ได้ไซ้ร้ ท่านว่าลูกหนี้ที่มีสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่</p>	<p>มาตรา 370 [ความระงับภาระผูกพันในการชำระหนี้ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิที่เรียกร้องการชำระหนี้ตอบแทน ในขอบเขตเท่าที่ต้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 แต่กลับ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหาหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตอบแทนได้ไม่ เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้ตามมาตรา 217 หรือ 2. คู่สัญญานั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1
	<p>(2) นอกจากนี้ อีกฝ่ายหนึ่งผูกพันตนต่อไปในหน้าที่ที่จะชำระหนี้ตอบแทน หากเขาได้เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 203/2 อย่างไรก็ดี การชำระหนี้ตอบแทนนั้นลดน้อยลงตราบใดที่มีมูลค่าซึ่งของแทนที่ได้รับมีหรือค่าสินไหมทดแทนที่อาจจะเรียกร้องได้นั้น ต่ำกว่ามูลค่าของการชำระหนี้</p>
	<p>(3) ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ชำระหนี้ตอบแทน ทั้งที่เขาไม่มีความผูกพันในการนี้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้แล้ว คู่สัญญานั้นคงจะมีสิทธิที่จะได้รับคืนการชำระหนี้ตอบแทนนั้นตามบทบัญญัติว่าด้วยการเลิกสัญญาได้</p>

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 370 [Repealed]</p> <p>ถ้าสัญญาต่างตอบแทนมีวัตถุประสงค์เป็นการก่อให้เกิดหรือโอนทรัพย์สินในทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง และทรัพย์สินนั้นสูญหรือเสียหายไปด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ ท่านว่าการสูญหรือเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าไม่ใช้ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านให้ใช้บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้บังคับแต่เวลาที่ทรัพย์สินนั้น กลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๙๕ วรรค ๒ นั้นไป</p>	
<p>มาตรา 371 [Repealed]</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับถ้าเป็นสัญญาต่างตอบแทนมีเงื่อนไขบังคับก่อน และทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นสูญหรือทำลายลงในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ</p> <p>ถ้าทรัพย์สินนั้นเสียหายเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ และเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้โดยลดส่วนอันตนจะต้องชำระหนี้ตอบแทนนั้นลง หรือเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ แล้วแต่จะเลือก แต่ในกรณีเช่นเหตุเสียหายเกิดเพราะฝ่ายลูกหนี้นั้น ท่านว่าหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนไม่</p>	
<p>มาตรา 372 (2) [Amended]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่ แต่ว่าลูกหนี้ได้อะไรไว้เพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือใช้คุณวุฒิความสามารถของตนเป็นประการอื่นเป็นเหตุให้ได้อะไรมา หรือแก่งละเลยเสียไม่ชวนชวยเอาอะไรที่สามารถจะทำได้ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน [...]</p>	<p>มาตรา 371 [การดำรงอยู่ของภาระผูกพันในการชำระหนี้ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ตราบใดที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งอีกฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้น ตราบนั้นคู่สัญญาฝ่ายนั้นจะสงวนสิทธิไว้ที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชำระหนี้ตอบแทน แต่ว่าคู่สัญญาฝ่ายนั้นประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือได้รับอะไรมาโดยใช้แรงงานของตนในทางอย่างอื่น หรือละเว้นที่จะได้รับมันโดยทุจริตก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน</p>
<p>[...] วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่มีการชำระหนี้อันฝ่ายหนึ่งยังค้างชำระอยู่นั้นตกเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมีต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>	<p>(2) วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมิต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>
<p>มาตรา 373 [Moved out]</p> <p>ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อหลีกเลี่ยง หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>มาตรา 372 373 (ยกเลิก)</p>
<p>มาตรา 374 – 385</p>	<p><Same as the current provision Secs. 374 – 385></p>
<p>หมวด ๔ เลิกสัญญา</p>	

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 386</p> <p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>แสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 386></p>
	<p>มาตรา 387 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพัน – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้เลยหรือได้ชำระหนี้แต่ไม่ทำตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้เพียงแต่ภายใต้เงื่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 388 389 หรือ 389/1 เท่านั้น ไม่ว่าจะการไม่ชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใด ในกรณีนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งย่อมตัดสิทธิในการเรียกร้องการชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ <u>วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากนิติสัมพันธ์แห่งนั้น</u> [Option 07] อนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นสามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาได้ แม้ว่าฝ่ายผู้ที่ไม่ชำระหนี้หรือไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันนั้นจะไม่มี ความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์นั้นก็ตาม</p>
	<p>(2) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาได้ก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ของฝ่ายหนึ่งนั้น หากเป็นที่ชัดเจนว่าจะเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดสำหรับการเลิกสัญญาอย่างแน่นอน</p> <p>[Option 11]</p>
	<p>(3) ตราบใดที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่สำเร็จในการชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งอีกฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้น ตราบนั้นอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะถูกตัดสิทธิในการเลิกสัญญานั้นเสีย วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมีต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง</p>
<p>มาตรา 391 (4) [Moved in & amended]</p> <p>การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่</p>	<p>(4) การใช้สิทธิที่เลิกสัญญาต่างตอบแทนไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิที่เรียกเอาค่าชดเชยตามมาตรา 215</p>
<p>มาตรา 387 [Amended]</p> <p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนด</p>	<p>มาตรา 388 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่สมบูรณ์]</p>

Current Sections	Proposal
<p>ระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ ภายในระยยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ร้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง ไม่ปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วเลยก็ดี หรือถ้าได้ปฏิบัติแต่ ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้น หรือในสภาพที่ไม่ สมบูรณ์ตามสัญญาก็ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะกำหนด ระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ หลังจากระยะเวลาอันนี้ได้ สิ้นสุดไปแล้ว หากไม่ประสบผลสำเร็จ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะเลิก สัญญาในขอบเขตเท่าที่ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เสร็จก็ได้</p>
	<p>(2) หลังจากระยะเวลาอันได้สิ้นสุดไปแล้ว นอกจากนี้ คู่ สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้ ด้วย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เลย 2. ฝ่ายหนึ่งนั้นได้ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแต่บางส่วน เท่านั้น แต่การชำระหนี้เป็นอย่างนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่ เจ้าหนี้ หรือ 3. ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้ว ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามสัญญา เว้นแต่ความไม่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
<p>มาตรา 388 [Amended]</p> <p>ถ้าวัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดย เจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการ ชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอัน หนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลาอันได้ ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ร้ ท่านว่าอีกฝ่าย หนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มีพักต้องบอกกล่าวตั้งว่าไว้ใน มาตราก่อนนั้นเลย</p>	<p>(3) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งสามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาตามวรรค 1 หรือ 2 ทันทีก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการ ชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดย เจตนาที่คู่กรณีได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วย การชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะ ระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลา หรือระยะเวลาอันได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายหนึ่งนั้นมิได้ ชำระหนี้ 2. ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่ง ล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการ นั้น แต่ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลา หรือ 3. ฝ่ายหนึ่งนั้นปฏิเสธการปฏิบัติการชำระหนี้หรือการ <u>แก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วอย่างจริงจังและเด็ดขาด</u> <p style="text-align: right;">[Option 06]</p>
	<p>(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่บาง ส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหา ของสัญญาก็ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเตือนแก่ฝ่ายหนึ่งนั้น ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้เป็นอย่างนี้หรือการแก้ไข สิ่งที่ถูกหนี้ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ เมื่อฝ่ายหนึ่ง</p>

Current Sections	Proposal
	<p>นั้นไม่ได้ชำระหนี้เสร็จทันเวลาและในทั้งข้างให้เป็นสมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะบอกปิดไม่รับการชำระหนี้และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลา ถ้าเจ้าหน้าที่บอกปิดไม่รับเพียงแค่การแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพียงแต่การแก้ไขให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังเท่านั้น ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งนั้นได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งย่อมเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งช่วงไม่ได้ หากความไม่สมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>มาตรา 389 [Amended] ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนกลายเป็นพันวิสัย เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้</p>	<p>มาตรา 389 [เลิกสัญญาในกรณีลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันที่ชำระหนี้] (1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งตามมาตรา 203/1 อีกฝ่ายหนึ่งย่อมมีสิทธิที่เลิกสัญญา ไม่ว่าพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นอยู่ก่อนจัดตั้งสัญญานั้นแล้วหรือยังก็ตาม</p>
	<p>(2) นอกจากนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้ด้วย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ในขอบเขตทั้งช่วงตามมาตรา 203/1 2. ฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้ในส่วนที่เหลืออยู่เป็นอันไร้ประโยชน์แก่อีกฝ่ายหนึ่งหรือ 3. ฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญาตามมาตรา 203/1 เว้นแต่ความไม่สมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
	<p>(3) ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งใช้สิทธิตามมาตรา 203/2 ที่เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เขาย่อมถูกตัดสิทธิในการเลิกสัญญาเลย</p>
	<p>มาตรา 389/1 [เลิกสัญญาเพราะความผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 (2)] [Option 08] <u>ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 วรรค 2 อีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาก็ได้ หากพฤติการณ์นั้นทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรักษาสัญญานั้นต่อไปไม่ไหวแล้ว</u></p>

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 390</p> <p>ถ้าในสัญญาใดคู่สัญญาเป็นบุคคลหลายคนด้วยกันอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง ท่านว่าจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้ก็แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดรวมกันใช้ ทั้งใช้ต่อบุคคลเหล่านั้นรวมหมดทุกคนด้วย ถ้าสิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่บุคคลหนึ่งในจำพวกที่มีสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่คนอื่นๆก็ย่อมระงับสิ้นไปด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 390></p>
<p>มาตรา 391</p> <p>เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นทีที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่</p> <p>ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้</p> <p>ส่วนที่เป็นภาระงานอันได้กระทำไว้ และเป็นภาระยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะขอใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น</p> <p>การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ [Moved out]</p>	<p><Same as the current provision Sec. 391></p>
<p>มาตรา 392</p> <p>การชำระหนี้ของคู่สัญญาอันเกิดแต่การเลิกสัญญานั้น ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๘</p>	<p><Same as the current provision Sec. 392></p>
<p>มาตรา 393</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาไว้ให้ใช้สิทธิเลิกสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายที่มีสิทธิเลิกสัญญานั้นแถลงให้ทราบภายในระยะเวลานั้นก็ได้ว่าจะเลิกสัญญาหรือไม่ ถ้ามิได้รับคำบอกกล่าวเลิกสัญญาภายในระยะเวลานั้น สิทธิเลิกสัญญาก็เป็นอันระงับสิ้นไป</p>	<p><Same as the current provision Sec. 393></p>
<p>มาตรา 394</p> <p>ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นบอบสลายไปในส่วนสำคัญเพราะการกระทำ หรือเพราะความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาก็ดี หรือบุคคลนั้นได้ทำให้การคืนทรัพย์สินกลายเป็นพันวิสัยก็ดี เปลี่ยนแปลงทรัพย์สินนั้นให้ผิดแผกไปเป็นอย่างอื่นด้วยประกอบขึ้นหรือดัดแปลงก็ดี ท่านว่าสิทธิเลิกสัญญานั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป</p> <p>แต่ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญาได้สูญหาย หรือบอบสลายไปโดยปราศจากการกระทำหรือความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาไซ้ สิทธิเลิกสัญญานั้นก็หาระงับสิ้นไปไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 394></p>